

පී.ඩ.රුචිනි නිස්සංසලෝ¹

සංකීර්ණය

16 වන සියවසේ සිට මෙරට සම්බුද්ධ ගාසනයේ පරිභානිය කුම කුමයෙන් පැවැති අතර 18 වන සියවස මධ්‍ය භාගය වන විට මෙරටින් උපසම්පූදාව සහමුලින්ම තුරන් විය.. හික්ෂුන් වහන්සේලා ගුමන ධර්මයෙන් මිදී දරු පවුල් රකිමින් දුරුශීල පිවිතයක් ගත කළ අතර පිරිනිමට පත්ව පැවැති ගාසනය රක ගැනීමට වැළිවිට සරණාකර හිමියන් විසින් විභාල පරිගුමයක් දරන ලදී. කිරිති ශ්‍රී රාජසිංහ රජුගේ අනුග්‍රහය මත මෙරට උපසම්පූදාව පිහිටුවීම සඳහා හික්ෂුන් වහන්සේ වැඩිම කරවා ගැනීමට කටයුතු කරන ලදී. වැළිවිට සරණාකර සංසරාජ සාම්ලෙස්රයන් ඇතුළුව බිජි වූ සිල්වත් සමාගම විසින් පරිභානියට පත්ව පැවති ගාසනය නගා සිටුවීමට කටයුතු කරන ලදී. එනම් නැතිව හිය ගාසනික ප්‍රතිපදා ඉස්මතු කිරීමට උපසම්පූදාව නැවත මෙරට සේරාපිත කිරීමට පුරෝගාමිත්වය ලබා දෙන ලදී. මේ වන විට උපසම්පන්න හික්ෂුන් මෙරට නොසිටි අතර උපසම්පන්න හික්ෂුන් විදේශීය රටකින් කැඳවාගෙන ඒම සඳහා සාම්ලෙස්රයන් මූලිකත්වය ගෙන දුත පිරිස් පිටත් කර ඇත.

සියම දේශයට අවස්ථා තුනකදී දුත පිරිස් පිටත් කර යැවීමෙන් මෙරට උපසපන් හික්ෂුන් වැඩිමවා ගෙන ඒමට ශ්‍රීයා කරන ලද අතර පලමු හා දෙවන අවස්ථාවන්හිදී උත්සාහය අසාර්ථක වූව ද තෙවන වර සාර්ථක ප්‍රතිඵල අත්කර ගැනීමට හැකි විය. කිරිති ශ්‍රී රාජසිංහ රජු ලවා ලන්දේසි නොකාවක් ලබාගෙන විල්බාවේ පුමුබ පට්ටිපොළ අතපන්තුවේ ලේකම්, ඇල්ලපොළ වෙඩික්කාර ලේකම්, ආයිත්තාලියදේදේ මුහුමිදිරම්, ර්රියගම මුහුමිදිරම් යන දුත පිරිස පැවුරු සන්දේශ සමග සියම දේශයට පිටත් කරන ලදී. ලන්දේසින් ලබා දුන් “තාර්කා ” නම් නොකාවන් මෙම දුත පිරිස ත්‍රිකුණාමල වරායෙන් සියමය බලා පිටත් වූහ. වෙළගෙදර ඇමති සමග මෙහෙකරුවන් තෙවිසි දෙනොක් ද ලන්දේසි නැවියන් සමග පිටත් කරන ලදී. මෙහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස උපාලි හිමිපාණන් වහන්සේගේ මූලිකත්වයෙන් පුරුමට එනම් ක්‍රි.ව. 1753 දී ඇසළ මස පුන් පොහො දින උපාලි තෙරැන් ඇතුළු සියම් හික්ෂුන් විසින් පැවුම්වන උපසම්පූදා විනය කර්මය සිදුකරන ලදී. මේ ආකාරයට ආරම්භ වූ සියම් නිකාය පසු කාලීනව වර්ධනයට පත්විය.

උපසම්පූදා හික්ෂුන් ලක්දේව නොමැති වූ දුගයක වැළිවිට සරණාකර සංසරාජ මා හිමියන්ගේ උත්සාහයේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස සියම් නිකාය ආරම්භ වී ලක්දේව පුරා ව්‍යාප්ත වූයේ ද යන අරමුණු පදනම් කරගෙන, ප්‍රාථමික සාහිත්‍ය මූලාශ්‍ය උපයෝගී කරගෙන මෙම පර්යේෂණය සිදු කරනු ලැබේණි. සියම දේශයෙන් උපසපන් හික්ෂුන් වැඩිමවා, සියම් නිකාය ආරම්භ කර දැඩ්ව්‍යාප්ත කිරීම වැළිවිට සරණාකර සංසරාජ මාහිමියන්ගේ උත්සාහයේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස සිදුවිය.

පුමුබ පද- නිකාය, උපසම්පූදාව, සිල්වත් සමාගම, දුත පිරිස, සියම් දේශය.

1 ඉතිහාස අධ්‍යයන අංශය, කැලණීය විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව